

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111203685
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2111203685.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, P., zastúpený advokátom: JUDr. Milan Kuhajda, AK so sídlom Vajanského 54, Piešťany, proti odporcovi: Bytové družstvo so sídlom v Trnave, so sídlom Beethovenova 26, Trnava, IČO: 00 175 780, o zaplatenie sumy 181,07 eur s príslušenstvom, o späťvzatí návrhu navrhovateľa po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Trnava dňa 12. augusta 2013 č. k. 37C/148/2011-68, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti mení tak, že pripúšťa späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti ruší a konanie z a s t a v u j e.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov tohto konania v sume 141,48 eur, z toho iné trovy vo výške 33 eur a 108,48 eur titulom trov právneho zastúpenia do rúk jeho advokáta do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 181,07 eur za obdobie od 16.07.2008 do 15.10.2008, keď vo zvyšnej časti návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 16,5 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 96 ods. 1,3 Občianskeho súdneho poriadku, § 488, § 489j, § 494 Občianskeho zákonníka čl. 37 ods. 1,4,5 Stanov Bytového družstva so sídlom v Trnave, § 451 Občianskeho zákonníka, § 100 ods. 1,2, § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru že návrhu žalobcu (po jeho čiastočnom späťvzatí v časti úroku z omeškania) nie je možné vyhovieť. Odporca nezaplatil navrhovateľovi sumu vo výške 181,07 eur, čo je časť preplatku navrhovateľa zistený na základe vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu v bytovom dome č. XXX/XX na ulici X. vo P., zo dňa 8.8.2008, za rok 2007, keď navrhovateľ mal voči odporcovi preplatok vo výške 16.883,- Sk (41.328,- Sk zálohy mínus 24.445,- Sk náklady), z ktorého bola navrhovateľovi vrátená suma vo výške 11.428,- Sk a nevrátená ostala suma vo výške 5.455,- Sk / 181,07 eur, pričom podľa názoru súdu bola irelevantná obrana odporcu že nemá zdroje z ktorých by mohol uspokojiť nárok navrhovateľa v konaní, v súvislosti s konkurzom na spoločnosť VETES Vrbové, s.r.o. (ktorá nespotrebované platby neuhradila odporcovi) a teda navrhovateľ mal právo na zaplatenie preplatku. Odporca však vzniesol voči nároku navrhovateľa námietku premlčania, ktorú súd vyhodnotil ako dôvodnú a akceptoval ju - v takomto prípade nie je možné nárok / právo priznať a žalobu treba zamietnuť. Pri úvahe o uplynutí premlčacej doby súd vychádzal z toho, že navrhovateľ sa dozvedel o vzniku preplatku najneskôr dňa 15.8.2008 (keď mu bolo doručené vyúčtovanie zálohových úhrad na nákladov za rok 2007 - táto skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná), následne začala žalovanému v zmysle Stanov žalovaného plynúť lehota 60 dní, do ktorej mal byť preplatok žalovaným vrátený, t.j. do 14.10.2008 (v tento deň teda už žalovaný vedel, kto sa na jeho úkor obohatil, a aká bola výška obohatenia). Z uvedeného vyplýva že subjektívna

dvojiročná premlčacia lehota na uplatnenie práva začala žalobcovi plynúť najneskôr dňa 15.10.2008 (nakoľko už v tento deň sa navrhovateľ mohol svojho práva domáhať na súde), uplynula potom najneskôr dňa 15.10.2010, pričom však návrh došiel na súd až dňa 16.2.2011, teda až štyri mesiace po uplynutí dvojiročnej premlčacej lehoty. Súd po tom, čo bola vznesená námietka premlčania, ani ďalej neskúmal oprávnenosť a opodstatnenosť nároku žalobcu, resp. ďalšie vzťahy medzi účastníkmi konania, nakoľko pre rozhodnutie súdu tieto skutočnosti už nemali žiaden význam, pretože žaloba by bola (z dôvodu premlčania nároku) v každom prípade v časti o zaplatenie žalovanej sumy (bezodôvodného obohatenia) vo výške 181,07 eur (a samozrejme aj príslúchajúceho príslušenstva) zamietnutá; súd preto v preukazovaní iných skutočností nepokračoval, nakoľko by to bolo neefektívne, neehospodárne, predĺžilo by a predražilo vedenie sporu. Z uvedených dôvodov súd musel návrh zamietnuť. Súd rozhodol o náhrade trov konania odporcu v zmysle ustanovenia § 142, ods. 1, § 149, ods. 1 v spojení s § 151, ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že mu náhradu trov konania priznal vo výške 16,50 eur (ako náhradu ním zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor); nakoľko zo spisu žiadne iné trovy nevyplývali a právny zástupca odporcu trovy konania nevyčíslil do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku tak, ako sa k tomu zaviazal, a ako jej to ukladá zákon (v takomto prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí), súd náhradu ďalších trov konania a trov právneho zastúpenia žalovanému nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote riadne odvolanie navrhovateľ v zmysle ust. § 201 v spojení s ust. § 205 ods. 2 písm. d), písm. f) O.s.p. a to z dôvodu, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil zamietnutie žaloby z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany odporcu a to titulom bezodôvodného obohatenia. Navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že nárok navrhovateľa je potrebné posúdiť titulom bezodôvodného obohatenia, nakoľko je toho názoru, že návrh navrhovateľa sa opiera o stanov odporcu, čo aj súd uviedol vo svojom rozhodnutí, keď navrhovateľ platil odporcovi zálohové platby na základe platných stanov družstva a nejedná sa teda o plnenie bez právneho dôvodu. Porušením stanov na strane odporcu vznikol záväzkovo-právny vzťah, na základe ktorého je odporca povinný nevyplatenú sumu zisteného preplatku navrhovateľovi vrátiť. Z uvedeného vyplýva, že nedošlo k plneniu bez právneho dôvodu a dôvod plnenia ani neodpadol a preto je potrebné tento právny vzťah subsumovať pod ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

K odvolaniu navrhovateľa zaslal písomné vyjadrenie odporca, v ktorom uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny a právne odôvodnený s poukazom na ust. § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ust. § 100 ods. 1,2 a § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného preto navrhujú napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ uviedol, že odporca uhradil žalovanú istinu i príslušenstvo teda úrok z omeškania, v dôsledku čoho berie návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť s tým, že si uplatňuje náhradu trov konania v celkovej výške 424,44 eur.

Odporca uviedol, že so späťvzatím návrhu v celom rozsahu súhlasí, pokiaľ sa týka náhrady trov konania navrhuje, aby odvolací súd uplatňovanú výšku právneho zastúpenia znížil z dôvodu, že zástupca navrhovateľa zastupuje v obdobných sporoch na súde nájomníkov jednotlivých bytov, v ktorých sporoch bol úspešný a boli mu už priznané vo viacerých aj trovy konania v plnej výške.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na právny úkon navrhovateľa späťvzatie návrhu dospel k záveru, že je dôvodné pripustiť späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti zrušiť a konanie zastaviť.

Podľa § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa a jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí ak s tým druhý účastník nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Návrh na začatie konania možno zobrať späť až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Účinnosť dispozičného úkonu späťvzatia návrhu v celom rozsahu závisí od súhlasu druhého účastníka konania. Aby späťvzatie návrhu na začatie konania po vynesení rozhodnutia

prvostupňovým súdom bolo účinné je potrebné, aby odvolací súd späťvzatie pripustil. Späťvzatie návrhu odvolací súd neprípustí ak druhý účastník s tým nesúhlasí.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť pred nadobudnutím platnosti napadnutého rozsudku, odporca so späťvzatím návrhu súhlasil odvolací súd postupoval podľa ust. § 208 O.s.p. a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti podľa § 220 O.s.p. zmenil v napadnutej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa a podľa § 208 O.s.p. pripustil späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti zrušil a konanie zastavil.

O práve na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1,2 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 O.s.p., keď mal za to, že vzniklo právo navrhovateľovi na náhradu trov konania, nakoľko zastavenie konania zaviniť odporca, ktorý uhradil žalovanú pohľadávku až po podaní návrhu, takže návrh bol podaný dôvodne.

Zároveň je tu však aj ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprímerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. rešpektuje nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a predkladateľ zaradením tohto ustanovenia sledoval pristúpiť k zníženiu neprímeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprímerané. Cieľom takýchto súdnych konaní má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Ako vyplýva z dôvodovej správy, spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé.

Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 a jeho odseku 29 trovy konania by mala znášať strana, ktorá nemala vo veci úspech. Trovy konania by mali určiť v súlade s vnútroštátnym právom. Vzhľadom na ciele jednoduchosti a nákladovej efektívnosti by mal súd alebo tribunál nariadiť, aby bola strana, ktorá nemala vo veci úspech, povinná zaplatiť len trovy konania vrátane, napríklad aj všetkých nákladov vyplývajúcich zo skutočnosti, že sa druhá strana nechala zastupovať advokátom alebo inou osobou s právnickým vzdelaním alebo všetkých nákladov vyplývajúcich z doručenia alebo prekladu dokumentov, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky alebo ktoré sú nevyhnutné.

Zo znenia uvedeného ustanovenia nariadenia ako aj dôvodovej správy k § 150 ods. 2 O.s.p. jasne zákonodarca definoval pojem primeranosti a nie slovom niekoľkonásobne, ktoré sa v kontexte dôvodovej správy používa len príkladmo a preto aj pri posudzovaní priznávania trov konania je nutné vychádzať zo zásady primeranosti, resp. úmernosti. Za primerané považoval súd náhradu trov konania do výšky neprekračujúcej samotnú výšku pohľadávky, pričom bolo potrebné tiež zohľadniť, že tak dôvodová správa, ako aj nariadenie citované vyššie nerozčleňuje trovy konania na súdny poplatok, režijný paušál, trovy právneho zastúpenia a podobne a je potrebné sa stotožniť s výkladom, že primeranosť predstavuje všetky trovy konania súvisiace s účelným vymáhaním práva, t.j. aj súdny poplatok aj všetky trovy právneho zastúpenia, ak si už účastník v drobných sporoch právne zastúpenie zvolí.

V prejednávanej veci navrhovateľ vo veci samej požadoval od odporcu zaplataenie sumy 181,07 eur s príslušenstvom, príslušenstvom bol úrok z omeškania, ktorý navrhovateľ vyčíslil sumou 86,78 eur. Navrhovateľ si vyčíslil trovy konania v celkovej výške 424,44 eur (9 úkonov právnej pomoci po 18,26 eur, režijný paušál 4x po 7,41 eur , 1x po 7,63 eur, 2 x po 7,81 eur, 2 x po 8,04 eur súdny poplatok z návrhu 16,50 eur, súdny poplatok za odvolanie 16,50 eur, poplatok za výpis LV na žiadosť súdu vo výške 6,60 eur, náhrada cestovného v sume 48,43 eur a náhrada za stratu času 104,44 eur) a to podaniami doručenými súdu dňa 12.8.2013 a 1.10.2014. V danom prípade sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že právny zástupca navrhovateľa si nevyčíslil trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa v zmysle § 151 ods. 1,2 O.s.p., nakoľko toto vyčíslenie bolo doručené prvostupňovému súdu na pojednávaní dňa 12.8.2013.

Odvolací súd však vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že aj v danom prípade bolo treba usudzovať na stav neprimeranosti trov konania navrhovateľa voči pohľadávke, nakoľko v danom prípade šlo práve o prípad niekoľkonásobného presahu náhrady nad pohľadávkou. V danej veci bolo treba pri rozhodovaní o tom, v akej výške by mala byť úspešnému navrhovateľovi priznaná náhrada trov konania, zohľadniť aj tú okolnosť, že tu ide podľa vedomostí odvolacieho súdu z iných ním prejednávaných vecí toho istého predmetu konania o hromadne uplatňované pohľadávky nízkej hodnoty, čím je daná aj nízka právna zložitosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby a tiež faktor viac než dvojnásobného presahu požadovanej náhrady nad tzv. istinou. Bez povšimnutia okrem toho nebolo možno ponechať ani to, že právo účastníka na odborné právne zastúpenie advokátom nemožno zásadne upierať nikomu.

Odvolací súd riadiac sa uvedenými úvahami preto dospel k záveru, že v prejednávanej veci treba považovať za primeranú mieru redukcie navrhovateľovi inak prislúchajúcej náhrady trov konania na tretinu, čím sa táto suma priblíži sume žalovanej pohľadávky, keďže tretina z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 424,44 eur je 141,48 eur. Na základe uvedeného tak súd určil odporcovi zaplatiť titulom trov konania sumu 141,48 eur z ktorej suma 108,48 eur predstavuje trovy právneho zastúpenia a iné trovy vo výške 33 eur predstavujú náhradu za zaplatené súdne poplatky navrhovateľom.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.